

Verwerende partij: ÖBB Infrastruktur AG

Prejudiciële vraag

„Moet artikel 101 VWEU (artikel 81 EG, artikel 85 EG-Verdrag) aldus worden uitgelegd dat eenieder van karteldeelnemers vergoeding kan verlangen van de schade die hij heeft geleden als gevolg van de prijsstelling door een kartelbuitenstaander, die in het zog van de hogere marktprijs zijn eigen prijzen voor zijn producten meer heeft verhoogd dan hij zonder het kartel zou hebben gedaan (umbrella pricing), zodat op grond van het door het Hof van Justitie van de Europese Unie geformuleerde effectiviteitsbeginsel een aanspraak in het nationale recht moet bestaan?”

Beslissing van het Hof (Kamer van heroverweging) van 11 december 2012 strekkende tot heroverweging van het arrest van het Gerecht (Kamer voor hogere voorzieningen) van 8 november 2012 in zaak T-268/11 P, Commissie/Strack

(Zaak C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Procestaal: Duits

Partijen in de procedure voor het Gerecht

Verzoekende partij: Europese Commissie

Andere partij in de procedure: Guido Strack

Vragen die voorwerp van heroverweging zijn

De heroverweging zal betrekking hebben op de vraag of, gelet op de rechtspraak van het Hof over het recht op vakantieverlof met behoud van loon als beginsel van het sociale recht van de Unie, dat ook uitdrukkelijk is neergelegd in artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en met name voorwerp is van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd⁽¹⁾, het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 8 november 2012, Commissie/Strack (T-268/11 P), de eenheid of de samenhang van het recht van de Unie aantast, in die zin dat dit Gerecht, als rechter in hogere voorziening:

— artikel 1 sexies, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie aldus heeft uitgelegd dat de voorschriften over de organisatie van de arbeidstijd bedoeld in richtlijn 2003/88, en meer bepaald het vakantieverlof met behoud van loon, daar niet onder vallen, en,

— artikel 4 van bijlage V bij dit statuut vervolgens zo heeft uitgelegd dat het recht op overdracht van meer vakantie-dagen dan bij die bepaling vastgesteld, slechts kan worden toegekend in geval van een verhindering die verband houdt met de werkzaamheden van de ambtenaar in de uitoefening van zijn functie.

De in artikel 23 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie bedoelde belanghebbenden en de partijen in de procedure voor het Gerecht van de Europese Unie kunnen binnen een maand te rekenen vanaf de betekening van deze beslissing schriftelijke opmerkingen over deze vragen indienen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB L 299, blz. 9.

Hogere voorziening ingesteld op 13 december 2012 door Koninklijke Wegenbouw Stevin BV tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 27 september 2012 in zaak T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin tegen Commissie

(Zaak C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirante: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (vertegenwoordiger: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

— het bestreden arrest partieel te vernietigen, voor zover het Gerecht in het bestreden arrest heeft geoordeeld dat de Commissie rehtens genoegzaam heeft aangetoond dat KWS de rol van leider van het door de Commissie vastgestelde kartel heeft vervuld;

— artikel 1 aanhef en sub j. van de bestreden beschikking⁽¹⁾ partieel te vernietigen, voor zover de Commissie aan KWS een boete van EUR 27,36 miljoen heeft opgelegd;

— het boetebedrag voor KWS opnieuw vast te stellen op een bedrag van 27,36 — 0,5 × 17,1 = EUR 18,81 miljoen;

— de Commissie te veroordelen een door het Hof nader te bepalen gedeelte van de proceskosten van KWS in eerste instantie en in hogere voorziening te dragen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van het beroep voert rekwirante twee middelen aan.

Eerste middel

In het kader van het eerste middel voert rekwirante aan dat het Gerecht het beginsel van gelijke behandeling en van fundamentele vereisten inzake consistentie van rechterlijke uitspraken heeft geschonden door in het bestreden arrest dezelfde bewijsmiddelen zonder enige, laat staan enige dragende motivering, op tegenstrijdige wijze in aanmerking tegen de onderscheiden appellanten KWS en Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. („SNV”) (het beroep van SNV is behandeld in het arrest van het Gerecht van 27 september 2012, zaak T-343/06), terwijl KWS en SNV ingevolge de bestreden beschikking gezamenlijk een zelfde rol hadden vervuld in het kader van kartelafspraken.

— De beoordeling door het Gerecht van de vermeende aanstichtersrol en leidersrol van KWS en van SNV dient in hun onderlinge samenhang te worden gezien: de Commissie oordeelde in de beschikking dat KWS en SNV in vereniging de leidende krachten achter het kartel zouden zijn geweest.

— De bewijskracht van een aantal door de Commissie tegen KWS en SNV ingeroepen bewijsmiddelen wordt door het Gerecht op rechtens onaanvaardbare tegenstrijdige wijze beoordeeld.

— Op grond van het voorgaande kan het oordeel dat KWS als enige een leidinggevende rol heeft vervuld binnen het vastgestelde kartel van bitumenleveranciers en wegenbouwers niet in stand blijven.

Tweede middel

Met haar tweede middel betoogt rekwirante dat het Gerecht het verbod van willekeur, het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van proportionaliteit heeft geschonden door in het bestreden arrest te oordelen dat de door de Commissie op grond van het bestaan van een aanstichtersrol en leidersrol aan KWS opgelegde boeteverhoging van 50 % in stand kan worden gelaten, ook na te hebben vastgesteld dat er onvoldoende grond bestaat voor het aannemen van een aanstichtersrol.

— Als het oordeel dat KWS als enige een leiderschapsrol kan worden toegerekend niet in stand kan blijven, geldt dit laatste ook voor de boeteverhoging.

— Door het in stand laten van de door de Commissie vastgestelde boeteverhoging, terwijl de Commissie voor een van de twee boeteverhogende omstandigheden geen voldoende bewijzen heeft aangedragen, „beloont” het Gerecht de Com-

missie voor onzorgvuldige afwegingen in de bestreden Beschikking

— Het gelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel staan eraan in de weg dat het Gerecht de boeteverhoging van 50 % ten aanzien van KWS (bovendien volledig) in stand laat, terwijl zij deze in de parallelle beroepsprocedure in zaak T-343/06 ten aanzien van SNV c.s. volledig heeft vernietigd.

— Op grond van het voorgaande kan de boeteverhoging zoals vastgesteld voor KWS niet in stand blijven.

(¹) Beschikking C(2006) 4090 def. van de Commissie van 13 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] (Zaak nr. COMP/38.456 — Bitumen — NL).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 14 december 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/GMAC UK PLC

(Zaak C-589/12)

(2013/C 71/12)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Verwerende partij: GMAC UK PLC

Prejudiciële vragen

1) In hoeverre heeft een belastingplichtige met betrekking tot twee handelingen die dezelfde goederen betreffen het recht om (i) zich met betrekking tot de ene handeling te beroepen op de rechtstreekse werking van een bepaling van richtlijn 77/388/EEG van de Raad (¹) (hierna: „Zesde btw-richtlijn”) en (ii) zich met betrekking tot de andere handeling te beroepen op het nationale recht, indien dat globaal gezien leidt tot een fiscaal resultaat dat noch het nationale recht, noch de Zesde btw-richtlijn teweegbrengen of teweeg brengen te brengen, wanneer zij afzonderlijk op deze twee handelingen worden toegepast?